

Гнатовська А.І.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри конституційного,
адміністративного та фінансового права
Чернівецького юридичного інституту
Національного університету «Одеська юридична академія»*

УДОСКОНАЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК МИТНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ: ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ

В результаті реформування митних органів була створена нова система і структура митних органів, оптимізовані їх функції, почали розроблятися і впроваджуватися адміністративні регламенти, стандарти державних послуг, принципи і процедури адміністрування.

Оптимізація функцій митних органів зажадала відмови від хаотичного митного адміністрування і комплексних заходів щодо його здійснення на основі модернізації інформаційної системи України, технічного переоснащення митних органів, створення сучасної митної інфраструктури.

Здійснені законодавчі зміни містили аналіз досягнутих результатів в діяльності митних органів, виділяли невирішені проблеми, що ведуть до низької ефективності митного адміністрування. Були визначені завдання оновлення митного адміністрування на основі формування нових підходів, які передбачають забезпечення високої ефективності митного адміністрування при зовнішній простоті і швидкості оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України. З метою реалізації вказаного завдання необхідно було здійснити наступні заходи щодо вдосконалення митного адміністрування:

- облаштування державного кордону;
- створення сучасних митно-логістичних терміналів;
- розгортання мережі стаціонарних і пересувних інспекційно-доглядових комплексів;
- удосконалення митного законодавства і інших нормативно-правових актів з врахуванням аналізу правозастосовчої практики і змін, що відповідають міжнародним стандартам;

- впровадження нових інформаційно-технічних засобів забезпечення діяльності митних органів;
- створення єдиної міжвідомчої автоматизованої системи збору, зберігання і обробки інформації при здійсненні всіх видів державного контролю, в тому числі сполучення баз даних податкової служби та митних органів;
- створення операційного центру для обробки інформації та прийняття рішень;
- вдосконалення технології формування і ведення даних митної статистики відповідно до міжнародних стандартів;
- посилення митного контролю після випуску товарів (здійснення контролю на основі методів аудиту) [1, с. 46].

В рамках обраних орієнтирів розвитку митних органів в практиці митного адміністрування почало активно освоюватися виконання можливостей митних режимів, розвивалися його перспективні напрямки (електронне декларування). Способи вирішення ряду завдань адміністративної реформи в галузі митної справи акумулювала концепція «сервісної митниці» [2, с. 117-118]. У числі нових технологій митного адміністрування впроваджувалися:

- єдина міжвідомча автоматизована система збору, зберігання і обробки інформації;
- система попереднього інформування митних органів;
- митний контроль після випуску товарів і (або) транспортних засобів;
- робота митних органів за принципом «єдиного вікна»;
- митне оформлення та митний контроль товарів в місцях, наближених до кордонів [3, с. 185].

Напрямки удосконалення митного адміністрування сформували основу для забезпечення інтересів держави в митній сфері, протидії загрозам економічної безпеки і створення сприятливих умов для зовнішньої торгівлі на довгострокову перспективу.

Фактичне завершення її основних заходів створює основу для подальшого системного розвитку митної служби. У зв'язку з цим все більше офіційне визнання отримує система довготривалих цільових установок, що визначають сталий поетапний розвиток митних органів.

Стратегічна мета розвитку Митної служби України - розвиток до рівня, достатнього для надійного забезпечення економічного розвитку України в митній сфері, якісного митного регулювання в інтересах створення сприятливих умов для залучення інвестицій в українську економіку, повного надходження доходів у державний бюджет, захисту вітчизняних товаровиробників, об'єктів інтелектуальної власності, максимального сприяння зовнішній торгівлі, ефективної боротьби з правопорушеннями і злочинами.

У сфері митного регулювання передбачається виконати комплекс заходів, спрямованих на вдосконалення порядку і правил, при дотриманні яких юридичні та фізичні особи будуть реалізовувати право на переміщення товарів і транспортних засобів через кордон в умовах, що відповідають сучасним реаліям. Розвиток інфраструктури прямо пов'язаний з реалізацією удосконалення митного адміністрування та митного оформлення і митного контролю товарів в місцях, наближених до державного кордону [4, с. 18-20].

Отже, удосконалення та розвиток митного адміністрування націлені на створення інституційних основ і технологічних умов системного переходу митної служби на якісно новий рівень розвитку. Передбачаються створення та покращення митно-логістичної інфраструктури, оптимізація функцій митних органів, заходи з нарощування транзитного потенціалу України, в тому числі за допомогою спрощення митних процедур з оформлення транзитних вантажів. Враховуються питання формування і подальшого розвитку взаємозв'язків з іноземними державами та союзами держав. Акцентується увага на підготовці і перепідготовці кадрів, розвитку соціальної сфери, розвитку мережі транспортно-логістичних терміналів. Тобто, подальше підвищення ефективності діяльності митної служби має бути здійснене за всіма напрямками.

Список використаних джерел:

1. Новік О.І. Еволюція становлення нормативно-правового забезпечення адміністрування митних платежів України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Вип. 13. Частина 2. 2017. С. 44-50.

2. Прокіпчук Л.І. Система адміністрування митних платежів : теоретичні основи та інституційні засади розвитку. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2016. Вип. 5 (121). С. 116-120.
3. Квеліашвілі І.М. Передумови трансформації національної митної справи. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2017. № 2 (17). С. 181-186.
4. Євсюкова О.В. Теоретико-концептуальні передумови формування сервісно-орієнтованої держави. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2016. № 2 (15). С. 17-24.

Корнута Л.М.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного і фінансового права
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМАТИКА ВИЗНАЧЕННЯ ЕТИКИ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ ЯК СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

В умовах активних перетворень у сфері публічного управління та будівництва нової ефективної системи державних органів важливим є забезпечення таких органів ефективними та висококваліфікованими кадрами.

Безумовно, основна увага приділяється професійній компетентності та відповідним умовам які мають бути дотримані при призначенні на посаду та виконанні професійних повноважень державним службовцем. У той же час, важливою складовою професійної діяльності службовця є дотримання етичних норм та принципів поведінки. Зважаючи на високі стандарти управління та вимоги щодо компетентності службовців підтверджують, що професійна діяльність державного службовця вимагає як високого рівня професіоналізму, так і прояву високих морально-етичних принципів.

Підтвердженням актуальності вивчення питання етики державних службовців є активне наукове дослідження питання а також нормативне закріплення етичної поведінки на рівні